

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 119/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, против извршног дужника АА из ..., Општина ..., ради извршења, одлучујући о сукобу месне надлежности између Другог основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, на седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој извршној ствари, месно је надлежан Други основни суд у Београду.

Образложење

Извршни поверилац је 25.11.2020. године, поднео Другом основном суду у Београду предлог за извршење против извршног дужника, ради наплате новчаног потраживања извршењем на целокупној имовини извршног дужника, а на основу правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Ваљеву П 2837/13 од 10.02.2014. године.

Други основни суд у Београду се решењем ИИ 2653/20 од 01.12.2020. године, огласио месно ненадлежним за одлучивање о предлогу извршног повериоца и по правноснажности решења списе предмета доставио Основном суду у Новом Саду, као месно надлежном суду на даље поступање. Решење је донео сходно одредби члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/15), јер извршни дужник има пребивалиште на подручју Основног суда у Новом Саду.

Основни суд у Новом Саду није прихватио своју месну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08...87/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 106/15), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Други основни суд у Београду.

Одредбом члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 106/15), прописано је да је за одлучивање о предлогу за извршење или обезбеђење опште месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4. ЗПП).

У поднетом предлогу за извршење као извршни дужник означен је АА из ..., Општина ..., како је означено и у извршној исправи (пресуда Основног суда у Ваљеву П 2837/13 од 10.02.2014. године).

Како странка није приговорила месној надлежности Другог основног суда у Београду, а при том се не ради о спору у коме постоји искључива месна надлежност одређеног суда у смислу члана 19. став 3. Закона о парничном поступку, Други основни суд у Београду се није могао огласити месно ненадлежним без приговора, по службеној дужности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић